

Bedste kan anbefale hans Andragende til Indstilling.

Leth: Jeg maa lige overfor de ærede Medlemmer fra Randers (N. P. Jensen) og Thisted (Sagd) hævde, at mine Udtalelser ere rigtige om det Standpunkt, hvorpaa Administrationen har stillet sig, et Standpunkt, som blev betegnet saaledes, at det maa karakteriseres ved, at man søger saavidt muligt at bestride, at den Paagjældende har Udgang til at faae Invalideunderstøttelse. Naar vi indgive disse Ansøgninger om Invalideunderstøttelse eller procedere — jeg har ført saadanne Sager, og jeg veed, at man ved Domstolene har undslaaet sig for at tilsiige Invalideunderstøttelse, som Administrationen har negtet — kunne vi i disse Sager fremlægge Attester fra de lokale Læger, Læger, som bo paa de Steder, hvor de paagjældende Invalider have opholdt sig — Attester altsaa fra lægevidenskabelige Autoriteter — som saadan maa jo enhver Læge betragtes, som nøie kjender de paagjældende Personer — Attester, som gaa ud paa, at der ikke kan være nogen Tvivl om, at den Paagjældendes flette Helbredstilstand er en Virkning af en saadan Lesion; men ikke desto mindre, naar disse Sager komme ind til Administrationen, faae vi hvert Dieblid et Afslag. Jeg veed meget godt, at der i selve Administrationen maaste er nogen Misforståelse dermed, og jeg staaer ikke her for at denunciere saadanne Personligheder, som Administrationen paa en eller anden Maade maatte være bunden til at indhente Dom hos i saa Henseende, men jeg siger kun: Vi modtage Afslag, skjøndt vi indgive Attest fra en Læge, som personlig har kjendt den Paagjældende i mange Aar, om, at hans Svagelighed er en ligefrem Følge af de modtagne Saar. Om vi end indgive saadanne Attester, som forekomme mig maa være troværdige, saa faae vi her-vedes ofte alligevel Afslag fra Administrationens Side, saa at vi ere henviste til at maatte procedere om Sagen. Naar man saa procederer derom, saa fremsættes der fra Kammeradvokaten, som tidligere er nævnt her af en æret Rigsdagsmænd, som er jeg nu, men som ellers har Blads ved min Side (Alberti), alle mulige optænkelige, spidsfindige Indsigelser imod, at de Paagjældende skulle have Invalideunderstøttelse. Saaledes er Forholdet, og det hævder jeg.

Formanden (Berg): Ordet „spidsfindig“ var vistnok ikke heldigt anvendt i denne Forbindelse.

Sagd: Jeg kan aldeles ikke tage for gylldigt, hvad den ærede sidste Taler har udsagt. Jeg har ogsaa nogen Erfaring i saa Henseende, og jeg maa gjøre opmærksom paa, at naar den vedkommende Autoritet ikke har Ret til at udbetale Invalidepenstion, naar ikke det fulde Bevis, som fordres, er præsteret, følger det af sig selv, at den maa bestride den Paagjældendes Krav og hans Beviser som ufuldstgjørende; men deri ligger ikke nogen Mangel paa Velvillie mod Invaliden eller nogen Brangvillie imod at hde, hvad der tilkommer ham med Rette. Af min personlige Erfaring veed jeg, at man med den største Velvillie har gjort sig Flid for at opdage, om der var et saadant berettiget Krav fra Invalidens Side, at man kunde imødekomme hans Forlangende; man har anvendt Timers og Dages Arbejde paa at gennemrode Arkiverne for at finde de gamle Erklæringer fra tidligere Dage, saa at man kunde se, om man ved Hjælp af disse Erklæringer kunde bygge en saadan Forbindelse mellem før og nu, at der kunde fremkomme en Ret for Invaliden til at faae Understøttelse. Og har man saa ikke kunnet faae dette i Stand, kan jeg ikke se, at dette skulde skyldes Uvillie mod Invaliden, men kun en Embedsmands samvittighedsfulde Opfyldelse af sin Pligt, som man maa respektere. Man maa jo huske paa, at saavel vi, som sidde her i Salen, som den høie Regjering, kunne ved de Forarbejder og Bestræbelser, som vi ses for at stæffe den Invalid en Understøttelse, let lade Velvillie komme for Dagen, men den Embedsmænd, som skal vaage over Lovens punktligge Udførelse, har ingen Ret til at lade sin Velvillie forandre Noget af, hvad der staaer i Loven.

Leth: Jeg vil for at undgaa enhver Misforståelse siige overfor det ærede Medlem, at det aldrig har været min Hensigt at siige, at Noget ikke skulde opfylde sin Pligt paa samvittighedsfuld Maade, men Meningerne om, hvad Samvittighedsfuldhed kræver ved Opfyldelsen af denne Pligt, kan bedømmes forskjelligt.

Finantsministeren (Strup): Den ærede Ordfører omtalte først Andragendet under Nr. 11 fra 2 ugifte Døttre af en forhenværende hollstens Embedsmænd om nu at maatte blive tillagte Statsunderstøttelse. Jeg har ganske vist ikke mindre Medlidenshed med hjælpeløse Døttre af forhenværende Embedsmænd end Udvalget, men jeg tror dog at maatte gjøre den Bemærkning, at jeg ikke skjønner, at saadanne Døttre af forhenværende hollstens Embedsmænd ligge nærmere til at